

استفاده از شعر و مضامین شعری در تربیت فرزندان

۱۰ آبان ۱۳۹۹ ساعت ۱۵:۳۳

شعر عربی شده شیر به معنای سرود و آواز است. شعر با خوانندگی و آواز (موسیقی) رابطه مستقیم دارد. زیرا از زمانهای قدیم می‌گفته‌اند کسی شعر خوانده یا سروده و این به معنای «شعر گفتن» بوده است.

کافه تاریخ- کافه هنر

شعر عربی شده شیر به معنای سرود و آواز است. شعر با خوانندگی و آواز (موسیقی) رابطه مستقیم دارد. زیرا از زمانهای قدیم می‌گفته‌اند کسی شعر خوانده یا سروده و این به معنای «شعر گفتن» بوده است. «نخستین نشانه حضور موسیقی در ایران، مانند همه تمدن‌ها در آثار دینی دیده می‌شود. موسیقی بخشی از مراسم آیینی برای پرستش بوده است. آثار منظوم و آهنگین سانسکریت و اوستایی (به ویژه گاهان) چنین بر می‌آید که موسیقی و سخن آهنگین در میان طایفه‌های هند و ایرانی در ستایش خدایانی مانند ایندرا، میترا، وارونا و ... رواج داشته است. این امر را به ویژه در گاهان می‌توان دید که بسیاری آن را سروده‌های خود زرتشت می‌دانند.» ایرانیان نیز مانند یونانیان برای تعلیم کودکان خود از شعر که به آواز و به همراهی چنگ خوانده می‌شد، استفاده می‌کردند. اسیرابون در مورد استفاده از آوازهای روایی در کار تعلیم و تربیت و در دوران پارت‌ها سخن گفته و می‌آورد که معلمان اعمال خدایان و شریف‌ترین مردان را هم با آواز تمرین می‌کردند. «اشارت اتفاقی در دست است که نشان می‌دهد مردانی از تبار اشراف نیز شعر آهنگین گفته‌اند که به آواز خوانده می‌شد. اشارات چندی نیز به خنیاگری زنان وجود دارد. از خنیاگری دختران در بسیاری از شوون زندگی موارد بسیار زیاد و فراوانی در داستان زندگی بهرام گور باقی مانده است، او پادشاهی بوده است که به عنوان عاشق خنیاگری و دوستدار زنان شهرت بسیار دارد.»

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۷۱۰۲/استفاده-مضامین-شعری-تربیت-فرزندان>